

Josep M. Corominas: 'He après molt dels olotins, ser alcalde m'ha fet créixer com a persona'

OLOT 'Ciutat dels Detalls' | 15/06/2018

L'alcalde d'Olot passa balanç de la feina feta per l'equip de govern i dels reptes que queden per complir abans no acabi el mandat

Josep Maria Corominas afronta el seu darrer any de mandat abans de passar el relleu de l'alcaldia d'Olot. Quan això passi, durant les eleccions municipals del maig de l'any vinent, la capital garrotxina ja comptarà amb el seu flamant nou Firal, un projecte que servirà per posar una nova peça a l'Olot del demà que vol dibuixar l'equip de govern. "L'Olot del futur ha de ser una ciutat viva en tots els seus àmbits", explica el batlle.

Qui faci temps que no passeja per Olot veurà un Firal ben canviat. Els treballs avancen a bon ritme?

Josep M. Corominas: Anem a terminis del que havíem previst. La setmana vinent farem una recepció parcial d'una part de l'obra, farem una bona neteja i tota la part central del passeig, on hi ha els bars, s'obrirà absolutament al públic: les terrasses ja es podran posar, els sardanistes podran fer sardanes i tota la gent que faci activitats al Firal o que simplement hi vulgui passejar ja tindrà tota la part central a la seva disposició.

La resta de treballs van seguint amb els terminis previstos perquè de cara a Festes del Tura estigui tot acabat. Llavors ja només ens quedarà l'edifici de la plaça 1 d'octubre, una obra que ja no és responsabilitat nostra -és un projecte privat- i que ha costat molt que arrenqués. En aquest cas aniran pujant l'estructura però no puc concretar exactament quan acabaran.

Parla de les Festes del Tura. Aquest any tindran unes noves barraques.

J. M. C.: Sí, unes barraques adaptades en aquest nou espai del Firal. Seran unes barraques iguals entre elles, amb una imatge moderna i amb uns serveis millorats. De la mateixa manera, també volem fer una millora de la imatge de les parades del mercat del dilluns per potenciar un mercat de qualitat on hi ha molts productors i pagesos de l'entorn que fomenten el concepte de quilòmetre zero.

L'Olot del futur s'ha d'articular al voltant del nou Firal o és el Firal el que s'ha d'adaptar a la ciutat?

J. M. C.: L'Olot del futur es va començar a articular amb la idea de fer la Plaça Mercat i de rehabilitar tota aquella zona, uns treballs que s'acaben de completar ara amb la rehabilitació de la Plaça del Mig o amb les obres del Firal, que és la gran obra pendent que ara serà una realitat. A partir d'aquí, només ens faltirà actuar a la Plaça del Carme i al seu entorn, un projecte que crec que serà motiu d'un debat molt potent en el pròxim mandat.

Ara bé, aquest és l'Olot del futur en relació a les obres, només. L'Olot del futur, en un sentit global, va molt més enllà de tot això: estem parlant d'un Olot industrial on l'índex de competitivitat comarcal va avançant i on l'atur és un dels més baixos de Catalunya; un lloc en el qual l'índex d'inversions de les empreses ens situa en un molt bon lloc; una ciutat que té un gran projecte, l'Espai Cràter, que ens ha de servir per millorar l'oferta que tenim; un indret que té un comerç cada vegada més diversificat amb comerciants locals i de grans marques que fa que la gent vulgui venir... En definitiva, l'Olot del futur ha de ser una ciutat viva en tots els seus àmbits, amb una gran activitat cultural on destaquen festivals com el Sismògraf o el MOT, amb fires com la Fira de l'Embotit o la Fira de Sant Lluç o amb un ensenyament de qualitat que permet que els seus alumnes treguin algunes de les millors notes de Catalunya en les proves d'accés a la universitat.

I una ciutat on la participació ciutadana sigui cada vegada més palpable?

J. M. C.: Sí, la política s'ha d'anar encaminant cap aquí i per això tirem endavant els pressupostos participatius, perquè els ciutadans de mica en mica puguin anar dirigint les obres que s'han de fer. En determinades accions que fan referència específicament als barris hem de procurar que els ototins puguin anar decidint. De moment hem fet el primer pressupost participatiu, que ha tingut una participació del 8%, que està molt bé, i ara el que es tracta és d'anar fent créixer aquesta eina i ja veurem com ho dimensionem. Paral·lelament, també hem fet altres processos participatius importants com el del Firal, en el qual els ciutadans han decidit la imatge del nou espai, o la consulta sobre els correbous, elements que ens indiquen que sí que estem impulsant la participació. I ho continuarem fent.

Com ha d'actuar l'Ajuntament amb episodis com el de l'edifici esfondrat diumenge passat?

J. M. C.: En primer lloc cal tenir en compte que l'Ajuntament no pot sancionar les coses abans no passin. En el cas d'aquest edifici, com molts altres del nucli antic, ja tenen tot un seguit de requeriments i fins i tot sancions municipals, però el propietari no ens ha fet cas i el resultat ha estat l'esfondrament. Aquesta situació ha fet que s'hagi hagut d'imposar una de les sancions màximes que es pot arribar a tramitar en temes d'habitatge. Però estem parlant d'un problema de particulars, des de l'Ajuntament se'ls persegueix, se'ls adverteix o se'ls sanciona per poder evitar, precisament, episodis com el de diumenge, on un particular ha comès una falta molt greu perquè no ha fet el que havia de fer.

Nosaltres tenim un Pla Integral d'Accions de Millora en el Nucli Antic on hi ha una estratègia destinada a l'habitatge, un pla que s'ha fet també de forma molt participativa. En aquest sentit, tenim diverses línies d'actuació i les hem d'anar treballant.

El cas de diumenge accelera els objectius que teniu marcats en el nucli antic?

J. M. C.: Aquest fet ens pressiona una mica més, a ningú li agrada que passi això. Però nosaltres tenim una estratègia determinada i com a equip de govern no podem caure en l'alarmisme ni en les declaracions fora de lloc que en moments concrets es produeixen, tenim un pla d'actuació i el que hem de fer és tirar-lo endavant amb la màxima eficiència possible.

Dinamitzar el centre de la ciutat és un dels grans objectius d'aquest tram final de mandat?

J. M. C.: Sí. Fins ara l'hem dinamitzat força, ara potser el que cal és reforçar la zona de la Plaça del Carme i del nucli antic. La Plaça Mercat va servir per dinamitzar tota una zona i el Firal ja es veu a venir que servirà per potenciar tota una altra part de la ciutat, per tant ara ens haurem de centrar en un altre indret. I això s'haurà de fer entenent que estem parlant d'un barri de la ciutat, on hi destinem una gran atenció, però que després a Sant Roc, a Bonavista o al poble de Batet, per citar alguns exemples, també ens demanen coses i també ho haurem d'atendre, com és

natural.

Més enllà d'això també tenim les qüestions de Benestar Social, on no volem que ningú es quedi enrere però tampoc volem que ningú no s'acabi d'integrar; o Ensenyament, on per desgràcia la Generalitat, amb les limitacions pressupostàries que té, no pot afrontar tot el que havia començat i això ha fet que l'Ajuntament s'hagi hagut de fer càrrec juntament amb la Diputació de tot el tema de les llars d'infants. Amb això vull dir que la ciutat significa moltes més coses que un problema específic com pot ser, en aquest cas, el nucli antic, una part on ja hi hem anat treballant i on ho continuarem fent.

Un d'aquests elements que hauria de formar part del paisatge d'Olot és la variant.

J. M. C.: M'agafo al que em va dir el conseller Josep Rull, que durant el 2019 tindrem el projecte de Les Preses i la Vall d'en Bas damunt la taula, mentre que el projecte d'Olot ja el tenim a punt de licitar. L'objectiu és que en el 2019 ja hi hagi les màquines a punt per fer la part del túnel d'Olot, i llavors ja només quedarà el tram de l'Hostal del Sol, que espero que tingui resposta. Últimament hi ha hagut un intercanvi de cartes, els interlocutors a Madrid també deuran canviar, i el que falta és que ho entenguin. No els hi demanem ni tan sols diners, només que permetin que la Generalitat acabi de fer tot l'estudi per tenir el projecte llest i després, espero que d'aquí un o dos anys, hi puguin haver unes partides que pel pressupost global del Ministeri espanyol són la xocolata del loro, són pocs diners els que necessitem.

La variant encara és un intangible, però el que sí que ja és ben palpable és l'oferta cultural amb esdeveniments com el Sismògraf, Orígens o Lluèrnia.

J. M. C.: La proposta cultural d'Olot va creixent any rere any. Van apareixent iniciatives molt grans com ara la Residència Faber, on venen experts de tot el món de diverses arts o disciplines, o projectes molt més petits, com ara el circ a les places, que té un públic fantàstic. Aquest any, a més, també tornem a tenir el Lluèrnia després de la pausa de l'any passat, quan van tenir lloc els tristos esdeveniments que van portar a la presó els nostres consellers. En definitiva, disposem d'una gran oferta cultural. Sempre hem dit que la cultura, entesa com un element que remou consciències i que ajuda a la gent a pensar, ha de ser un dels eixos vertebradors de la nostra acció de govern.

Olot ha recuperat els índexs d'activitat econòmica d'abans de la crisi. Fins a quin punt ha estat complicat arribar fins aquí?

J. M. C.: El gran mèrit és dels emprenedors i empresaris, que estan fent una feina fantàstica i han aconseguit recuperar aquests indicatius. També s'ha de tenir en compte que l'economia olotina no s'entendria si no estigués inserida dins l'economia garrotxina, som una comarca molt especial i molts temes els portem conjuntament, anem molt lligats.

Les empreses tenen projectes, la seva internacionalització és gairebé constant i creen llocs de treball, crec que en aquests moments ens trobem ja en un context d'atur tècnic. Fent una carambola, en aquest cas trista, ens trobem que algunes de les persones que les empreses contracten no troben lloc on viure a la ciutat.

El que també s'ha enfortit és el turisme local.

J. M. C.: Sí, ens anem consolidant com un destí turístic familiar, una aposta de turisme de passejades, que atrau gent que s'estima el paisatge. Un turisme tranquil, no de masses, en definitiva. I és en aquest punt on destaca l'Espai Cràter, un repte que hem d'acabar de concretar per posar encara més en valor la riquesa volcànica que ens rodeja.

I lligat amb això hi ha els serveis. Qui no coneix la cuina garrotxina, per exemple? No hi ha ningú que hagi menjat malament a la Garrotxa, hagi anat a Les Cols o a l'hostal més senzill que hi pugui haver al nostre territori. Aquí s'hi menja bé.

Fer un salt demogràfic ajudaria a Olot a aixoplugar tot aquest creixement que s'intueix?

J. M. C.: Sí, però a mi no m'agradaria que la ciutat creixés gaire més, és una qüestió purament

personal. Crec que una ciutat de fins a 40.000 habitants encara és una d'aquelles ciutats on tothom es coneix. El que ha de créixer és la comarca, ens falten uns 15.000 habitants per poder fer sostenibles molts serveis que ens agradaria tenir. Arribar a 65.000 o 70.000 seria positiu per moltes coses, sí.

El que sí que està creixent és l'esport olotí.

J. M. C.: Esportivament estem molt bé, a vegades sembla que no ho acabem de valorar del tot. Des de la Unió Esportiva Olot, que s'ha mantingut a Segona B, passant pel Club Tennis Taula Olot, que està a divisions nacionals amb gent de la casa, o el Club Patinatge Artístic Olot, que guanya Mundials amb patinadores d'aquí, també. Afortunadament tenim molts exemples, tant en l'àmbit col·lectiu com en l'individual, d'esportistes que estan assolint molt bons resultats, i això també ofereix una imatge de ciutat que m'agrada molt. I no només competitivament, sinó que l'esport també es viu des de la perspectiva del lleure: aquí a Olot, per exemple, hi ha molta gent que cada diumenge agafa la bicicleta i fa trams de les Vies Verdes.

Li queda un any de mandat, és molt aviat per parlar de nostàlgia?

J. M. C.: (Riu) Estic extraordinàriament content, honrat i orgullós d'haver estat alcalde d'Olot durant aquest temps. Estic molt content de com m'ha tractat la gent i molt feliç d'haver disposat d'un gran equip amb el qual hem fet una acció de govern que, com és natural, agradarà a alguns i no agradarà tant o gens a d'altres. A mi, personalment, el treball fet em satisfà: hem canviat Olot i hem donat eines per afavorir aquest canvi. A més, estem parlant d'un projecte que té continuïtat, és a dir, no és un projecte personal, sinó de tot un seguit de persones que posem tot el valor en la societat civil i en les persones. El sentiment, per tant, no és de nostàlgia, més aviat és d'orgull i de felicitat d'haver fet la feina proposada. I sobretot un sentiment de compromís perquè aquest projecte tiri endavant, queden moltes i moltes iniciatives per fer i la persona que ocupi el meu lloc comptarà amb mi per tot el que faci falta.

Ha après molt dels olotins durant aquests anys?

J. M. C.: Moltíssim, he crescut moltíssim com a persona. Soc una persona que ja havia viscut moltes coses abans, però haver estat alcalde d'Olot supera amb escreix qualsevol altra cosa, m'ha servit de molt.

Quan deixi el càrrec tindrà la sensació de deixar la ciutat de la manera que desitjava al principi d'entrar a l'alcaldia?

J. M. C.: Em prenc això de ser alcalde com una carrera de relleus on tothom aporta i fa coses per anar millorant la ciutat. Des que vam entrar a l'oposició fins ara, hem fet més del que m'imaginava, estic content del que hem fet i el meu balanç és positiu. Òbviament que hi ha coses que m'hagués agradat fer millor, però no puc evitar estar satisfet de la feina feta. Per exemple, tenim l'últim hospital que s'ha inaugurat a Catalunya, un equipament que funciona, que té projectes i que està equilibrat econòmicament, a més d'estar vinculat amb la Universitat de Vic i la seva facultat de Medicina. Moltes de les coses que m'imaginava han passat i fins i tot n'han passat més de les que m'esperava, però en queden moltes més i estic convençut que el proper equip de govern, que estarà dirigit per un meu amic, continuarà tirant endavant el projecte i continuarà fent coses per enfortir aquest model de ciutat, que té molt de recorregut.

Un proper equip de govern que també haurà de conviure amb un context polític complicat. Amb vostè al capdavant Olot ha acompanyat el projecte de país en tot moment.

J. M. C.: Olot estarà radicalment al costat de les aspiracions de la gent, de la voluntat d'assolir la plena sobirania i de la voluntat que es reparin les injustícies que s'han comès amb els amics que estan a la presó o a l'exili. Cada dilluns, al davant del consistori, ens concentrarem i exigirem la llibertat d'aquestes persones amb l'esperança que Espanya s'adoni que això no porta enlloc i que el que han estat fent ho acabaran pagant davant la justícia europea, una justícia imparcial que no està mediatitzada per un seguit de premsa i d'opinions. Cal parlar i veure com es pot trobar un àmbit en el qual tothom s'hi senti bé, sempre i quan entenent que la nostra voluntat irrenunciable és que se'ns reconegui com a nació.

Autor: Redacció